

ΟΙ ΓΡΙΦΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΤΟΥΣ

Η ΕΥΝΤΕΧΝΙΑ ΤΩΝ ΑΠΟΚΟΤΩΝ

13ο ΚΥΝΗΓΙ ΚΡΥΜΜΕΝΟΥ ΘΗΣΑΥΡΟΥ

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΧΟΙΡΟΚΙΝΗΤΟΙ

ΓΡΙΦΟΣ 1

Η Συντεχνία των Αλλόκοτων ξεκίνησε με τραγούδι. Ο Δημήτρης Ζαχαριουδάκης με το Στέλιο Πετράκη, σε στίχους Χοιροκίνητων και μουσική του Δημήτρη Αποστολάκη, έφτιαξαν ένα γρίφο βασισμένο στον αγαπημένο “Γάμο” των Χαΐνηδων. Οι στίχοι:

*Δεν ειδαν τα γραμμενα σου αρχοντοι βενετσανοι
μηδε στου δουκα την αυλη επρολαβες να βγεις
μονο στο δρομο σ'εσπρωξε της μνημης το σεργιανι
κι ητανε ξημερωματα και αυγη μιας Κυριακης*

*Με τον καιρο φανηκανε τα πρωτα τα σημαδια
και ακουστηκε το καλεσμα ψιθυρος στη σιωπη
χρονια θαρρω το γνωριζες πριχου το πρωτακουσεις
και ας μη πιστευει η καρδια πως ηρθε η στιγμή*

*Στου καβαλαρη την αυλη, στου Ρουβα τα λημερια
και στου Νοεμβρη τις γιορτες ελα για να με βρεις
βαστα τη παντιγιερα σου γερα στα δυο σου χερια
σ'αλλοκοτων συναντηση (υε) για να πρωτοβρεθεις...*

Στους στίχους συνεχίζεται η ιστορία μας με τον ήρωα μας να φτάνει μια Κυριακή πρωί σε αναζήτηση ενός σημαδιού των Αλλόκοτων. Η φράση “στου καβαλάρη την αυλή” αναφέρεται στον Άγιο Μηνά, του Ρούβα τα λημέρια στον Καπετάν Ρούβα Κατεχάκη, η αναφορά στη παντιγιέρα έγινε για το ταμπελάκι του αρχηγού και φυσικά η συνάντηση των Αλλόκοτων έχει να κάνει με την Αγία Αικατερίνη, τόπο συνάντησης των *stravaganti*. Το τραγούδι υπάρχει εδώ: <https://www.youtube.com/watch?v=Tzvsq0mGbLU&feature=youtu.be>

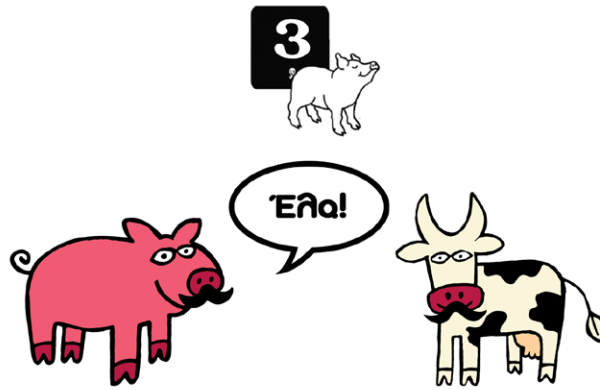

Φτάνοντας στην Αγία Αικατερίνη έβρισκαν ένα ταμπελάκι της ομάδας μας με έναν μύλο από στάχυ και ένα κάστρο, αναφορά στον αλευρόμυλο Καστρινάκη. Το σήμα με το barcode ενημέρωνε για το ότι έπρεπε να έχουν μαζί τους το καρτελάκι του αρχηγού, καθώς και για το ότι έπρεπε να κάνουν ακριβώς ότι έλεγε το ταμπελάκι. Να πάνε στο σημείο. Εκεί έβρισκαν 4 ...αλευρόχοιρους και αφού έπαιρναν μέσα από τα σακιά με το αλεύρι ένα αναμνηστικό μαγνητάκι, έπαιρναν κι ένα φάκελο με το 2ο γρίφο.

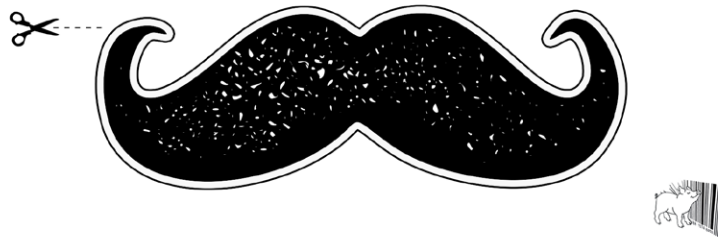

Το καλοκαίρι το είχα από την πρωταρχή στην καρδιά μου. Τιμή στη μάνα του βασιλιά και σπίτι για τους ξεριζωμένους. Η προδοσία όμως έμελλε να' ρθει εκ των έσω. Δεν σώθηκα από το μένος τους και τους είπατε και ευχαριστώ.

Απάντηση στον δεύτερο γρίφο ήταν ο Ναός του Σωτήρος, το ταμπελάκι μας βρισκόταν στην πλατεία Κορνάρου και έγραφε "ΤΩΡΑ ΣΩΘΗΚΑΜΕ". Η πρώτη φράση αναφέρεται στην χρήση του ναού από το Τάγμα των Αυγουστινιανών μοναχών. Η "μάνα του βασιλιά" είναι αναφορά στην Τουρχάν Βαλιδέ Σουλτάν (Βαλιδέ Τζαμί) και η αναφορά στους ξεριζωμένους είναι για τη χρήση του κτιρίου σαν τόπο υποδοχής των προσφύγων από τη Μικρά Ασία. Η προδοσία που ήρθε εκ των έσω είναι αναφορά στο Δημοτικό Συμβούλιο που αποφάσισε την κατεδάφιση του ναού και εξέδωσε και ευχαριστήρια ανακοίνωση στον Παττακό "...δια το εκάστοτε επιδεικνυόμενον ενδιαφέρον του προς επίλυσιν πάσης φύσεως θεμάτων της πόλης αποσκοπόντας εις την πρόοδον και την ευημερίαν της".

+

Στον τρίτο γρίφο βρίσκουμε τον χρυσό χορηγό μας Johnny Burger. Οι ομάδες έπρεπε να κόψουν το μουστάκι και να φωτογραφηθούν στο μαγαζί, εκεί έπαιρναν και το αυτοκολλητάκι των Χοιροκίνητων για εξασφάλιση της αυθεντικότητας της κάρτας στην πορεία του παιχνιδιού.

κράτα το μαζί σου

Στον τέταρτο γρίφο οι ομάδες έπαιρναν στα χέρια τους δύο κομμάτια. Το πρώτο είχε 10 κύκλους και δύο σημαίες, επίσης ένα μικρό σχεδιάκι με μια απεικόνιση μπαρουταποθήκης και βοήθεια το 16 κάθετα, παραπομπή στο σταυρόλεξο μας και τη λέξη ΤΣΕΠΑΝΕΣ, το δεύτερο 10 σχέδια που αντιστοιχούσαν στις μετόπες (20 οριζόντια) της Λότζια. Έπρεπε απλά να σταθούν απέναντι από τις σημαίες και να τα βάλουν στη σειρά. Επίσης έπρεπε να μας φέρουν το usb stick που ζητούσαμε από το φυλλάδιο.

Στον πέμπτο γρίφο οι ομάδες έπρεπε να πάνε στο Escape House, χρυσό χορηγού της διοργάνωσης. Τις ομάδες βοηθούσε και το χαρακτηριστικό βουλοκέρι, μέρος του λογότυπου του Escape House.

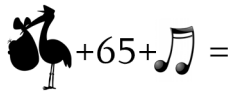
Έκτος γρίφος οι ασπροκόρακες που έφτιαξε για μας ο Στάυρος Δάμου (<https://www.behance.net/StDamos>) πλαισιωμένοι από ένα βελάκι-νότα που έδειχνε τον τελευταίο, αναφορά στο έργο “Τελευταίος ασπροκόρακας” του Μάνου Χατζιδάκι. Όσες ομάδες έψαξαν προσεκτικά το φάκελο που περιείχε το γρίφο βρήκαν και ένα αυτοκόλλητο με την ένδειξη K255, Π255, Μ255, βοήθεια για το λευκό χρώμα (RGB) . Η απάντηση ήταν ένα λουκέτο της ομάδας μας με τη φράση “ΚΡΑ ΚΡΑ ΟΙΝΚ ΟΙΝΚ” στο μικρό κηποθέατρο.

ΓΡΙΦΟΣ 7

Ο γρίφος 7 είχε δύο μέρη. Στο πρώτο οι ομάδες περνούσαν από το Bar των Χοιροκίνητων και έπαιρναν ένα ποτηράκι κονιάκ με ένα αυτοκόλλητο που είχε το σήμα του δέρματος, στέλνοντας τις ομάδες στο Iraklion Center, στη θέση του παλιού εργοστασίου οινοποιείας Κονιόρδου, όπου έβρισκαν ένα ταμπελάκι της ομάδας μας με την επιγραφή “Κωδικός Κόκκινο Πουγκί”. Το αυτοκόλλητο είχε σκοπό να αποφύγουν οι ομάδες τη βόλτα στη Βιομηχανική περιοχή, επίσης είχαμε προετοιμάσει τις ομάδες από το σταυρόλεξο για τον συγκεκριμένο γρίφο με το ...τσουρουφλισμένο κρασί.

Ερχόμενοι στη Λότζια και δίνοντας μας τον κωδικό έπαιρναν ένα κόκκινο πουγκί με μερικές σταφίδες και ένα ρέμπους, τον θεό Πάνα και ένα Άσσο, αναφορά στο χωριό Πανασός, απλά για να συγκεκριμενοποιήσουμε το ποιο σταφιδεργοστάσιο ζητούσαμε. Είχαμε προειδοποιήσει με τον ΟΨΙΓΙΑ στο σταυρόλεξο μας.

-----, ----- σελ.18

Γρίφος 8 και οι ομάδες έπαιρναν πίσω το στικάκι τους με τον γρίφο-βίντεο που φτιάξαμε παρέα με το Χρήστο Μανιώρο για τη Λιλή Ζωγράφου. Το κείμενο του γρίφου ήταν το εξής:

*Η σιωπή στη δική μου τη ζωή δεν είχε θέση, μήδε ο φόβος. Πάντα τα δύσκολα διάλεγα - ή μήπως με διάλεγαν αυτά;
Σκόρπιζα τις σκέψεις μου χωρίς να σκέφτομαι τις συνέπειες, μια αίσθηση φτηνού γυναικείου αρώματος ανάμεσα στα τόσα σοβαρά τους.
Θα σου πω ένα ακόμα, δεν σε κουράζω άλλο. Ξέχνα τα βασιλόπουλα καβάλα στα άλογα, ψάξε για κείνον που θα βάλει τη φωτιά...*

Όλο το κείμενο μια αναφορά στο έργο και τη ζωή της συγγραφέα, που δε δίσταζε να λέει τη γνώμη της σε εποχές σαφέστατα δύσκολότερες των σημερινών, χρησιμοποιώντας θέματα ταμπού για την εποχή (“Επάγγελμα Πόρνη”) και δίνοντας τη δική της οπτική για πολύ μεγάλους ποιητές και συγγραφείς ακόμα και χωρίς τη σύμφωνη γνώμη τους (“Ο ηλιοπότης Ελύτης”). Η τελευταία φράση είναι αναφορά σε τίτλους βιβλίων της. (“Η γυναίκα που χάθηκε καβάλα στο άλογο”, “Μου σερβίρετε ένα βασιλόπουλο παρακαλώ” και “Τι απόγινε κείνος που ήρθε να βάλει φωτιά”) Η εξίσωση οδηγούσε στο ομότιτλο τραγούδι του Μίλτου Πασχαλίδη με το βιβλίο της “Συβαρίτισσα” και το στίχο “κι αυτά τα πύρινα, τα φλογερά σου μάτια”. Το video βρίσκεται εδώ: <https://www.youtube.com/watch?v=r2qmSidtJag&feature=youtu.be>

Τα πάνω ήρθαν κάτω. Χρόνια με λογάριζαν για
μύθο, παρ' ότι με ανέφεραν οι μεγαλύτεροι των
ιστορικών και των ποιητών.

Το όνομά μου σου είναι οικείο μα κάτι σε
ξενίζει. Δεν έχεις άδικο. Πάρε τη χώρα και ψάξε
τη στην πόλη, αφού βρεις
την πόλη βαθιά σε κάποια χώρα.

Ο γρίφος που πήραν οι ομάδες στο χορό την Παρασκευή και διαδικτυακά το
Σάββατο το πρωί. Απάντηση του γρίφου ήταν η βυθισμένη πόλη Ηράκλειο
στην Αίγυπτο, εξού και τα πάνω ήρθαν κάτω. Μια πόλη που ήταν στη σφαίρα
του μύθου για χρόνια, όμως τελικά βρέθηκε. Το όνομα της ήταν οικείο στους
κυνηγούς λόγω της δικής μας πόλης, τους ξένιζε (βοήθεια για το ξενοδοχείο)
η χώρα στην οποία βρίσκεται. Παίρνοντας λοιπόν τη χώρα (ΑΙΓΥΠΤΟΣ) και
ψάχνοντας τη μέσα στο Ηράκλειο έβρισκαν το κτήριο Μελισσίδη, κάποτε
ξενοδοχείο Αίγυπτος. Εκεί έβρισκαν ένα ταμπελάκι με τις λέξεις ΘΩΝΙΣ και
ΟΙΝΚ.

ΘΩΝΙΣ...όινκ!

Παράλληλα έπαιρναν και την κορυφή της πυραμίδας που θα χρησιμοποιήσουν
στον τελευταίο γρίφο, μικρή βοήθεια σχηματικά και για όσους δεν το είχαν
λύσει ήδη.

ΓΡΙΦΟΣ 10

Στο γρίφο 10 είχαμε τη συμμετοχή του Ρουσσέτου Παναγιωτάκη που με χαρά έδωσε παιχιδιάρικη εικόνα στο τραγούδι του αγαπημένου του φίλου Μανώλη Ρασούλη. Βούδας, Ιησούς και Ιούδας πλαισιωμένος από τον Κούδα - Μέγα Αλέξανδρο έφτιαχναν ένα ιδιότυπο παιχνίδι. Το λουκέτο μας ήταν στο πρώην ΑΒΓΟ και είχε την επιγραφή ΟΧΙ ΤΟ ΣΟΥΛΙ.

Ξενομπάτης και στα μάτια σου οχτρός,
μα έκαμα φίλους μπιστικούς
και με θυμούνται ακόμα.
Ο τόπος του πατέρα μου όμορφος,
μα τ' όνομά του άσχημο,
εξού και το δικό μου.
Ομόρφυνε όμως κι αυτό με το χρόνο.
Το ξέρεις πως ο άνθρωπος είναι όπως η γης;
*Αν είναι πεινασμένος, νομίζει πως δεν θα
χοριάσει...*

Γρίφος 11 και κατηφορίζουμε προς τον Κατσαμπά. Λύση του γρίφου το αρχοντικό (αφημένο στην τύχη του και στο έλεος του καιρού) του Χασάν Μπεη Σκυλιανάκη. Η πρώτη φράση αναφέρεται στην καταγωγή του καθώς και στο ότι ήταν από τους πλέον αγαπητούς τούρκους στην πόλη. Η αναφορά μετά είναι για το χωριό Σκιλλούς που μετέπειτα ονομάστηκε Καλλονή, καθώς και στην συμμετοχή του τόπου στο επίθετο του. Η αναφορά στη γη έχει να κάνει με τις καλλιέργειες στο κτήμα και η μισή τούρκικη παροιμία προστέθηκε αφενός για να βοηθήσει τις ομάδες με την καταγωγή του προσώπου αλλά και γιατί το υπόλοιπο της μιλάει για νερό, σημαντικό δώρο του πηγαδιού του κτήματος στις γύρω περιοχές. Στο σημείο οι ομάδες έβρισκαν 3 χοιροκίνητους πραγματικούς ...πασάδες με τους ναργιλέδες και τις ξαπλώστρες τους και έπαιρναν τον επόμενο γρίφο.

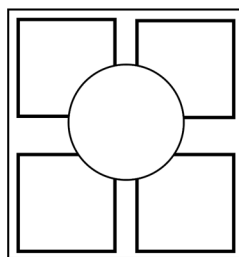
Σε ύπνο βαθύ βρίσκομαι πια, σε τόπο που την
αλήθεια μου την θεωρεί μισή. Μα δύο φορές το
χρόνο ξυπνάω. Μία όταν σηκώνεται το όνομά
μου ψηλά στον ουρανό και μία όταν γιορτάζουν
οι κοντινότεροι των γειτόνων μου.
Έλα από την ανατολή.

Στον 12ο γρίφο οι ομάδες καλούνται να πάνε στο καθολικό παρεκκλήσι πίσω
από την οδό Εθνικής Αντιστάσεως. Ο βαθύς ύπνος δηλώνει το νεκροταφείο
που βρίσκεται ακριβώς δίπλα και η φράση “σε τόπο που την αλήθεια μου τη
θεωρεί μισή” είναι αναφορά για το οτι το παρεκκλήσι είναι καθολικό. Οι δύο
φορές που ξυπνάει το χρόνο είναι οι δύο φορές που λειτουργεί, την ημέρα της
υψώσεως του Τιμίου Σταυρού και της ημέρας Μνήμης όλων των Κεκοιμημένων
Πιστών. Το ταμπελάκι είχε τοποθετηθεί ανατολικά.

Εγώ θυσίασα ένα κομμάτι του εαυτού μου στον
πόλεμο αυτό, σπονδή στην Θεά του έρωτα για
να γυρίσεις πίσω, απόδειξη οτι σε αγαπούσα
από εδώ μέχρι το άπειρο, μέχρι τον ουρανό.
Εσύ γύρισες. Κάποιοι χάθηκαν άδικα.

COM

Στο γρίφο περιγράφεται η ...θυσία της κόμης της Βερενίκης στην Αφροδίτη, με σκοπό να επιστρέψει ο σύζυγος της από τον πόλεμο, κίνηση που έδωσε το όνομα του στον ομόνυμο αστερισμό (Λατινικά: Coma Berenices ή Coma, συντομογραφία: Com), ομότιτλο βιβλίο του Γιώργου Γραμματικάκη, πρώην πρύτανη του Πανεπιστημίου Κρήτης και αναγνωρισμένο Φυσικό. Οι λέξεις “ουρανός” και “άπειρο” ήταν βοηθητικές. Η φράση “κάποιοι χάθηκαν άδικα” ήταν αναφορά στους Β. Ξανθόπουλο και Σ. Πνευματικό, στους οποίους είναι αφιερωμένο και το μνημείο που αναφερόταν η κάτοψη που βρισκόταν στο γρίφο. Εκεί οι ομάδες έβρισκαν 3 χοιροκίνητους, οι 2 εκ των οποίων είχαν... υψηλότερο iq από τον μέσο όρο.

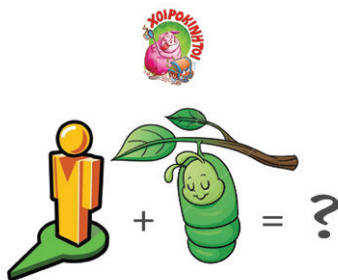

Υπάρχουν μέρη που μπαίνεις έρποντας και
βγαίνεις πετώντας, που πρεμεί ο νους και η
ψυχή αγαλλιάζει... Όχι όμως σ' ετούτο εδώ.

Εδώ και οι Άγιοι διψάνε για αίμα.

Σχεδόν τίποτα πια δε με θυμίζει,
ούτε μια πέτρα δε γράφει τ' όνομά μου.

Με το γρίφο 14 εμφανίστηκε στο παιχνίδι μας και ο Νίκος Καζαντζάκης. Αυτή τη φορά με αφορμή τα σπίτια που έζησε. Η αναφορά στην πρώτη φράση γίνεται για το “κουκούλι”, το σπίτι στην Αντίμπ για το οποίο ο μεγάλος συγγραφέας έλεγε: “Μπαίνεις σκουλήκι και βγαίνεις ψυχή (πεταλούδα)”. Με το να δηλώνουμε “όχι όμως σε τούτο εδώ” ξεκαθαρίζουμε οτι αρχικά δεν ψάχνουν το κουκούλι, αλλά το σπίτι του Καζαντζάκη στο Ηράκλειο, το σημείο που υπήρχε αυτό δηλαδή, στην οδό πλέον Καζαντζάκη, περιοχή που παλαιότερα ονομαζόταν «του Αγίου Ιωάννη Μακελά», εξού και “οι Άγιοι που διψάνε για αίμα”. Φυσικά η τελευταία αναφορά είναι για την πλήρη αδιαφορία και την μη αντικατάσταση έστω της πλάκας που υπήρχε και αναφερόταν στο σπίτι του Ν. Καζαντζάκη. Εκεί οι ομάδες έβρισκαν ένα ταμπελάκι:

Ήταν η ώρα να χρησιμοποιήσουν το δεύτερο κομμάτι του γρίφου:

Αφού βρεις το πρώτο μισό, δώσε μας το σωστό

Το δεύτερο κομμάτι ζητούσε προφανώς τον αριθμό κάποιου σπιτιού. Συνδυάζοντας τα δύο εικονίδια, Google Street και Κουκούλι, τη διεύθυνση δηλαδή του σπιτιού στην Αντίμπ (Bas Castelet 8) έβγαιναν ακριβώς μπροστά σε αυτή την εικόνα. Ο αριθμός 2 και η επεξήγηση του τρόπου λύσης έδιναν στις ομάδες τον επόμενο γρίφο.

Το γρασίδι είναι πράσινο, η θάλασσα είναι μπλε, οι γρίφοι μας είναι είκοσι. Ώρα καλή στην πρύμνη σας κι αέρα στα πανιά σας!

Ο γρίφος αρχικά ήταν γραμμένος ως εξής: “Οι γρίφοι μας είναι είκοσι.” Τελικά έφτασε στα χέρια σας με 3 στοιχεία παραπάνω. Πέρα από την σκέψη ότι είστε στο 15 από τους 20 γρίφους, στα 3/4 δηλαδή του παιχνιδιού, η φράση ώρα καλή ήταν στοιχείο για την ιδιοκτησία του κτηρίου (Καληωράκη) και οι αναφορές σε θάλασσα, αέρα και πανιά σας βοηθούσαν σχετικά με το ότι το σημείο ήταν παραλιακά. Απάντηση φυσικά στο γρίφο ήταν το κτήριο ιδιοκτησίας Καληωράκη, το παλιό 3/4. Εκεί έβρισκαν λουκέτο με τη φράση “ένα τέταρτο”.

Μπροστά στα μάτια μου ασύνδετες
εικόνες που εναλλάσσονται στο φως.
Παλεύει ένας θεός με τον μεγάλο όφι στις γης
το κέντρο και τον σκοτώνει.
Εμφανίζεται μια κόρη λαμπρή κι όμορφη,
ύστερα χάνεται για πάντα το σκοτάδι.
Και ύδωρ θερμό που διώχνει κάθε πόνο.

Απάντηση στον 16ο γρίφο ήταν ο Παναγιώτης Κοκκέβης και η προτομή του στην Όαση. Οι εικόνες που εναλλάσσονται στο φως είναι αναφορά στον κινηματογράφο. Η φράση “παλεύει ένας θεός με τον μεγάλο όφι στις γης το κέντρο και τον σκοτώνει” είναι αναφορά στον θεό Απόλλωνα (ένας γιατί άνηκε στο 12θεο) και ιδιαίτερα στον Ταρραίο Απόλλων που δοξαζόταν στην Κρήτη όπου και ζήτησε κάθαρση για το φόνο του δράκοντα Πύθωνα στους Δελφούς (ομφαλός της γης). Η κόρη δεν είναι άλλη από την Αγλαΐα και το σκοτάδι χάνεται λόγω του ηλεκτροφωτισμού της πόλης κατά τη μεταφορά του ρεύματος στον κινηματογράφο. Τα θερμά νερά της ηλεκτρικής φυσικά χρησιμοποιήθηκαν για χρόνια από τους Ηρακλειώτες ως ιαματικά λουτρά.

κούστε λοιπόν ένα διαφορετικό παραμύθι. Δεν είναι η ζωή όλο χαρές κι αγκαλιές... Το παραμύθι μας αυτό έχει έναν ήρωα αλήτη, πρίγκιπα πραγματικό. Ένα πρίγκιπα που, όπως θα έχετε καταλάβει ήδη, ουδεμία σχέση έχει με αυτούς που γνωρίζατε ως τώρα. Ούτε άλογα, ούτε βασιλεία. Κάμαρες σκοτεινές, άνθρωποι ενός ξέμπαρκου θεού και μερικές μπλε ιστορίες που έμειναν πίσω και τις διηγούμαστε ακόμα. Κατακλείδα; Ένας κακός άσπρος λύκος που πήρε τον πρίγκιπα για πάντα και τον έκρυψε στο πιο βαθύ και σκοτεινό δάσος. Μάλλον όχι. Αγκαζέ χάθηκαν στο δάσος· τους λύκους της ζωής μας τους διαλέγουμε εμείς. Φτάνει να μη σωπαίνουμε, να μη μας αρκεί που ανασαίνουμε...

Θεία Ε.

Στον γρίφο 17 συναντάμε τον αγαπημένο μας Παύλο Σιδηρόπουλο. Ο πρίγκιπας της ελληνικής ροκ σκηνής, δισέγγονος του Ζορμπά και ανηψιός της Έλλης Αλεξίου (“Θεια Ε.”) και της Γαλάτειας Καζαντζάκη ήταν παντού μέσα στο γρίφο. Από το ΕΝ ΚΑΤΑΚΛΕΙΔΙ (“ κάμαρες σκοτεινές, ξέμπαρκοι θεοί, Κατακλείδα”) μέχρι τις “μπλε ιστορίες” (...τα μπλουζ του πρίγκιπα) και τον “Θάνατο” (“Παυλάκη, γύρω σου σωπαίνουν, τους φτάνει που ανασαίνουν, τι ζητάς...”) και τον κακό άσπρο λύκο (ηρωίνη), τέλος που σχεδόν διάλεξε ο Πάυλος Σιδηρόπουλος. Οι πιθανές απαντήσεις ήταν τέσσερις, με βάση το χαρτάκι που τυχαία έπαιρναν οι ομάδες και έβγαιναν όλες με τον ίδιο τρόπο, λύνοντας την εξίσωση δηλαδή με την ημερομηνία γέννησης του Παύλου.

ZORBA THE FREAK, ΧΩΡΙΣ ΜΑΚΙΓΙΑΖ, ANTE ΚΑΙ ΚΑΛΗ ΤΥΧΗ ΜΑΓΚΕΣ και ΤΑ ΜΠΛΟΥΖ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΙΠΑ

18

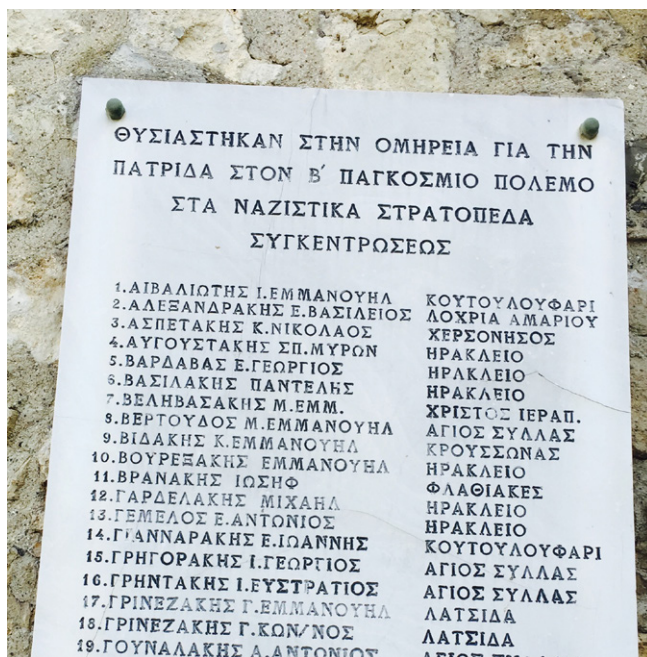
Ο φυσικός μου πατέρας έφυγε νωρίς,
ο δεύτερος έφυγε σαν προδότης,
τίμημα της εξουσίας.
Ο άντρας της ζωής μου, βράχος ακλόνητος
στο πλάι μου κόντρα στα κύματα,
παρ' ότι δε γεννήθηκε εδώ, άφησε το
στίγμα του για πάντα στην πόλη μας.
Της άφησε όμως κι ένα δώρο.
Πήγαινε να το βρεις.

Αφηγήτρια μας στο γρίφο 18 είναι η Μπεάττα Κιτσίκη. Ο πατέρας της πέθανε όταν ήταν μικρή και πατριός της ήταν ο ύπατος αρμοστής Σμύρνης Αριστείδης Στεργιάδης. Ο σύζυγος της, Νίκος Κιτσίκης, πολιτικός μηχανικός και πατέρας της Στατικής στην Ελλάδα, υπεύθυνος για τη δημιουργία του λιμανιού της πόλης μας. Η προτομή του υπάρχει στο λιμενοβραχίονα όμως το δώρο που ζητούσαμε και άφησε στην πόλη μας είναι η βιβλιοθήκη του που βρίσκεται στο μέγαρο Στεργιάδη. Βοήθεια σε αυτό ήταν το σχήμα βιβλίου που υπήρχε γύρω από το γρίφο.

Απέραντη των ονομάτων σιωπή που δεν ανταποκρίνονται και λύτρα που δεν έδωσε ποτέ κανείς.

Τελευταίος ουσιαστικά γρίφος, μετά οι ομάδες περνούσαν στα κομμάτια της πυραμίδας που έστηναν στη διάρκεια του παιχνιδιού. Η απέραντη των ονομάτων σιωπή δηλώνει επιτύμβια στήλη και τα λύτρα που δεν έδωσε ποτέ κανείς είναι αναφορά στις γερμανικές αποζημιώσεις για τον Β παγκόσμιο πόλεμο και φυσικά άμεση αναφορά στην λέξη “ομηρεία” στις πλάκες της στοάς Μακάσι.

Εκεί οι ομάδες έβρισκαν ένα ταμπελάκι με μία πυραμίδα που τους αποκρυπτογραφούσε τα μέχρι τώρα στοιχεία που λάμβαναν κωδικοποιημένα. Η κωδικοποίηση ήταν απλή, ο πρώτος αριθμός αντιστοιχούσε στο όνομα και ο δεύτερος και μικρότερος στο γράμμα, π.χ. 14 3 = Α.

Έτσι σχημάτιζαν διάφορες συλλαβές στις πλευρές της πυραμίδας που με ένα όμως και μοναδικό συνδυασμό έβγαζαν νόημα και συγκεκριμένα τη λέξη ΖΟΥΛΦΙΚΑΡ, ονομασία της Αγ. Αικατερίνης σαν τζαμί, εικόνα που υπήρχε και στο φυλλάδιο μας. Εκεί έβρισκαν δύο μέλη των Χοιροκίνητων με την ξύλινη πια πυραμίδα, έστηναν μπροστά μας την αποκωδικοποίηση και το παιχνίδι τελείωνε στο ίδιο σημείο που άρχισε.

